

הכרעת דין

בהתאם להוראת פרקליטת צפון וחיל הים, הובא בפני סגן [REDACTED] (להלן-הנאשם) לדין משמעת בגין עבירה של הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, בכך שביוג [REDACTED] (להלן-המתלוננת), ובכלל זה השכיב אותה על הרצפה, התיישב מעליה וביצע תנועות קדימה ואחורה שהינן בעלות גוון מיני, תוך שאחז את ידיה ומנע ממנה לקום.

הנאשם כפר באשמה שיוחסה לו וטען כי יש לראות המקרה על רקע האווירה ביחידה ואופי תפקודה, וכי אכן השכיב המתלוננת על הרצפה בצחוק ומשהבחין כי אין הדבר מפריע לה. עם זאת, לא ישב עליה ישיבה של ממש, ובוודאי לא עשה תנועות בעלות גוון מיני. לדבריו, כמעט הכל מופיע בסרטון שצורף לחומר החקירה וניתן לראות כי לא ישב על המתלוננת וכי זו צחקה לאורך כל האירוע ולא הרגישה מוטרדת או מושפלת. עם זאת, יתכן והמתלוננת סברה כי הייתה לו כוונה מינית וכי פגע בה על רקע זה, לנוכח אירוע בעברה, עליו גם סיפרה לאחת העדות בתיק. לא הייתה לו כל כוונה לפגוע במתלוננת, או באדם כלשהו. הוא בא מבית ערכי ואיכותי ונוהג תמיד כבוד בבני אדם. הוא מבקש לזכותו בדיון ולאפשר לו להמשיך ולמלא התפקיד המשמעותי בצורה בה מילא אותו קודם לאירוע.

המתלוננת התייבבה בפני והעידה כי [REDACTED] במהלך משמרת לילה בסביבות חמש וחצי לפנות בקר, היה יחסית רגוע במשמרת והיא והנאשם החלו לשחק משחקי ידיים, סתם "הצקות" כדבריה. הדבר מתרחש כדבר שבשגרה ביחידה, אולם אז זה לא התאים לה והיא בקשה מהנאשם להפסיק. הוא לא הפסיק וחשב שזה בגדר צחוק. הוא השכיב אותה על הרצפה והחזיק בידיה קרוב לפנים. היא הרגישה מובכת. אז הייתה שיחת טלפון, היא ניסתה לקום ללא הצלחה והנאשם שם לה ידו על המצח כדי למנוע ממנה מלקום. כשהנאשם סיים את השיחה, הוא התיישב עליה ועשה תנועות של אקט מיני. כשאמרה לו לקום, הוא קם וצחק "הוא חשב שזו בדיחה". הנאשם ישב עליה באזור הבטן התחתונה. לא הרגישה את איבר מינו עליה. הנאשם קם ממנה והיא לא הבינה את הסיטואציה. חברתה למשמרת [REDACTED] שאלה אותה מה יש לה והיא בקשה ממנה לצאת איתה החוצה. לאחר זמן ביקשה מהנאשם לצאת לנשום אוויר, ובחוץ התפרקה והחלה לבכות. מתוך אחריות למשימתה, היא חזרה למשמרת ולא דיברה עם איש. במהלך המשמרת היא סיפרה על האירוע למשימתה, היא חברתה ליחידה ושעות ספורות אח"כ, ספרה על האירוע למפקדתה והופנתה לממונת יוה"ס. הפנייה למצ"ח נערכה זמן מה לאחר מכן לנוכח הדממה שהייתה אותה עת במצ"ח.

בתשובה לשאלתי מסרה כי האווירה ביחידה בסדר ומעולם לא חוותה אווירה מטרדה. החיילות בקשר טוב וקרוב עם הקצינים, מפקדי המשמרות. יש נגיעות בין החיילות לקצינים אך לא באיברים אינטימיים. לא ראתה כי קצין השכיב חיילת על הרצפה בעבר, אך כן ראתה שמרימים על הכתף או מבקשים לעשות "נעימי" שגם הוא איננו לגיטימי להבנתה.

בתשובתה לשאלות הנאשם אישרה המתלוננת כי הכל היה בגדר משחק וכי לא הייתה לנאשם כל כוונה לפגוע או להטריד, אבל הנאשם חצה הגבול. עוד מסרה המתלוננת כי במסגרת ההצקות, במועד האירוע, קירב אותה הנאשם אל הקיר, וגם אם הדבר לא נראה בסרטון, הריהו התרחש. יש להבין נקודת הצילום ומיקום האירוע. כשענה הנאשם לטלפון, הוא מנע מבעדה לקום, ואף אם רואים אותו עומד עמידה זקופה בסרטון, הרי שבפועל הוא עשה זאת. גם אם לא רואים בסרטון ש [REDACTED] שאלה מה קרה לה, הרי שהדבר התרחש במציאות. כן אישרה כי הייתה ביחידה במספר הזדמנויות לאחר האירוע, בהן היה גם הנאשם, וזה מתוך הרצון שלה להיות עם חברותיה. עם זאת לא הייתה עימו לבד באותו דסק. בכל מקרה היא אינה פוחדת מהנאשם. עוד אישרה כי אכן הסכימה לערוך עימות עם הנאשם, ואולם לאחר מכן סירבה מתוך שהרגישה כי הדבר לא יהיה נעים לשניהם. לא קיבלה טענת הנאשם בהתייחס לאמור בדקה 02:10 בסרטון ולפיו אמר "כל הכבוד אני 70 קילו" בכך שסייע לה להתרומם, לדבריה ישב עליה כפי שפירטה ולאחר התנועות עזר לה לקום. המתלוננת הוסיפה כי לאחר האירוע המשיכה במשמרתה כרגיל ורק בחלוף זמן קצר הבינה את שהתרחש. היא אישרה כי לא הרגישה את איבר מינו של הנאשם עליה, ונמנעה להשיב במפורש לאפשרות, שמא פירשה התנהגותו של הנאשם כלפיה, על רקע אירוע בעברה.

מצאתי ליתן אימון בדברי המתלוננת, אולם נותר בי ספק באשר למהות התנועות וקיומו של מגע פיזי בין הנאשם לבין המתלוננת באזור ביטנה התחתונה. המעשה בוצע בנוכחות חיילות מוספות ובמהלך משמרת, תחילתו בצחוק, המשכו בהתנגדות ובמסגרת אווירה ששררה ביחידה. הנאשם השכיב את המתלוננת על הרצפה, לאחר מכן רכן מעליה ומנע ממנה לקום למשך זמן קצר, ובעודו מבקש לסיים האירוע ביצע שתי תנועות אותן פירשה המתלוננת כבעלות אופי מיני. במעשיו אלה, התנהג הנאשם באופן שאינו הולם את דרגתו ואת מעמדו בצה"ל.

אף כי מחומר הראיות שפורט לעיל עלה כי במש"ז שררה אווירה חופשית, וכי קיים קשר טוב וחברי בין החיילות לבי"המפקדים, הרי באופן ברור לא עלה מהחומר כי המעשה שביצע הנאשם, הינו מעשה שבשגרה, וגם אם היה אירוע כזה או אחר בעבר, הריהו ראוי לגינוי ואינו הולם התנהגות מפקד בצה"ל.

כעולה מהעדויות, הדבר אינו מתבצע על ידי קצינים אחרים ובאופן ברור אין להסכין עם קיומו באשר יש בו כדי להשפיל ולבזות כבודו של אדם בכלל וחייל בפרט. אל לו לקצין בצה"ל להתנהג כפי שהתנהג הנאשם במקרה זה. על כן מצאתי להרשיע הנאשם בעבירה של התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ניתנה והודעה היום ה-18

קצינת השיפוט

